

Doina voinicească III

Vasile Alecsandri

Frunză verde de susai,
Mă-ntorsei iară pe plai
Cu mireasa pe sub strai
Să mai prind ceva de trai!
Pe mândruța să mi-o îmbrac
Cum i-a fi mândrei pe plac.
De când plaiul am lăsat,
Traiul bun eu l-am uitat.
Arma-n sân mi-a ruginit,
Nimic n-am agonisit.
Mă lăsa pe plai deoparte,
Unde soare nu străbate
Sub frunziș de ciritei,
Unde trec turme de miei
Și mocani bogați de vite,
Cu chimirele ticsite.
Nu știu turmele lua-le-aș,
Ori chimirele zmunci-le-aș
Că nu-i vreme de pierzare,
Că s-aude în depărtare
Zgomot de potiră tare.
Frunză verde de agude,
Ian vezi frate ce s-aude?
Graiul dulce-a mândrei mele
Ori zgomot de poteri grele?
De-a fi puica mea frumoasă,
Ad-o sfântul sănătoasă,
Sufletul să-mi răcorească,
Zilele să-mi îndulcească,
Iar de-a fi potira grea
Care paște viața mea,
Las' să vie că-am o flintă
Pentru potiră gătită,
Să-i pun plumbul subsuoară,
S-o străbată-n inimioară!